

РЕШЕНИЕ

№ 1114

гр. София, 01.03.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 01.02.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Росица Драганова

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на прокурора Явор Димитров, като разгледа дело номер **11277** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 2 – 85 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), във връзка с чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по подадена жалба от К. Л., гражданка на А., срещу решение № УП-183/08.12.2011 г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците, с което е отхвърлена молбата на жалбоподателката за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се сочи, че решението е незаконосъобразно, тъй като административният орган не е изследвал и обсъдил наведените от жалбоподателката обстоятелства, свързани с нежеланието ѝ да се завърне в А. и да съобрази дали тези обстоятелства са новонастъпили. С оглед променената обстановка в страната, което представлява нови обстоятелства, решаващият орган е следвало да се произнесе мотивирано относно сигурността на А.. От съда се иска да отмени оспореното решение.

Ответникът – интервюиращ орган при ДАБ, не се представлява в съдебното заседание по делото. В представени писмени бележки от упълномощения юрк. М. оспорва жалбата.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 188, ал. 1 от ГПК, във вр. чл. 144 от АПК, събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Видно от приетия по делото регистрационен лист вх. № 1893/06.12.2011 г. К. Л. е

[дата на раждане] в [населено място], А., гражданка на А., етническа принадлежност – арменка, религия – православна, вдовица.

От доказателствата, приложени по делото с административната преписка се установява, че за първи път чужденката е подала молба за предоставяне на статут на бежанец вх. № 2207/16.09.1999 г. С Решение № 2242/29.03.2000 г. на председателя на Агенция за бежанците при МС на чужденката е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут в Р. Б.. Чужденката е подала жалба срещу решението, която е оттеглила на 27.06.2011 г., като е заявила, че желае да се завърне в страната си.

С рег. № 1893/26.04.2011 г. К. Л. е подал нова молба за бежански статут. С молба вх. № 1493/06.12.2011 г. чужденката отново е поискала закрила от властите в Р. Б.. С чужденката е проведено интервю на 07.12.2011 г., когато тя е заявила, че няма новонастъпили обстоятелства по отношение на молбата ѝ за закрила. През 1997 г. починал съпругът ѝ и синът ѝ започнал работа на пазара. Там други младежи се опитали да го накарат да продава наркотици и след като отказал, го били. Затова продала къщата си и решила да напусне страната. Не можели да се преместят на друго място, защото по това време се живеело само в столицата, на другите места било много зле. Заминала с двамата си синове. Големият се върнал в А. в края на 1999 г. Живели са две години в общежитието на ДАБ. Страхували се да не бъдат депортирани. Живели са с арменските си документи, нелегално. Сега синът ѝ започнал работа на автомивка и искали да работи легално.

В хода на административното производство е поискано и е получено становище рег. № Т-6019/08.12.2011 г. на основание чл. 58, ал. 7 от ЗУБ от ДАНС, с което е заявявано, че ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила на лицето.

С оспореното в настоящото производство решение № УП-183/08.12.2011 г. интервюиращият орган при ДАБ е отхвърлил молбата за предоставяне на статут на бежанец и на хуманитарен статут на жалбоподателката, като е приел, че молбата е явно неоснователна, по смисъла на чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗУБ. Не са налице условията за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8 и хуманитарен статут по чл. 9 от ЗУБ. При провеждане на административното производство не са установени новонастъпили обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата на произход. Формулиран е извод за явна неоснователност на молбата по смисъла на чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗУБ.

Произнасяне по молбата на чужденката от 26.04.2011 г. в решението не се съдържа. Изложени са мотиви, че същността на регистрацията било провеждането на интервю, а не подаването на молбата за предоставяне на статут. Както и относно необходимостта от събиране на подробна информация относно самоличността на молителя. Решаващият орган счита, че срокът за постановяване на решение в ускореното производство зависи от датата, на която прецени, че следва да регистрира така подадената молба.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното: Жалбата е подадена от надлежна страна, в преклузивния срок по чл. 84, ал. 2 от ЗУБ и е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Настоящият съдебен състав намира, че обжалваният административен акт е издаден от некомпетентен орган и при съществено нарушение на процесуалните правила.

Видно от доказателствата, представени по делото с административната преписка, с молба рег. № 1893/26.04.2011 г. по описа на ДАБ К. Л. е поискала предоставяне на закрила от ДАБ, на която на същата дата е поставена резолюция „за регистрация”. Тази

молба за предоставяне на статут се явява последваща, по смисъла на §1, т. 6 от ЗУБ. Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 3 от ЗУБ ускорено производство се образува с регистрирането на чужденец, подал последваща молба за статут. Чужденецът се регистрира в ДАБ и му се открива лично дело (чл. 61, ал. 2 от ЗУБ). В срок до три дни от образуване на производството интервюиращият орган следва да вземе решение за отхвърляне на молбата като явно неоснователна по чл. 13, ал. 1 от ЗУБ; прекратяване на производството по чл. 13, ал. 2 от ЗУБ или чл. 15, ал. 1, т. 6, 8 и 9 от ЗУБ или образуване на производство по общия ред (чл. 70, ал. 1 от ЗУБ). Съгласно чл. 70, ал. 2 от ЗУБ, ако в тридневния срок не бъде взето решение, се преминава към производство по общия ред.

Подадената на 26.04.2011 г. молба от К. Л. съдържа ясно волеизявление на чужденката – поискано е предоставяне на закрила от Държавната агенция за бежанците. В този смисъл същата носи белезите на последваща молба за предоставяне на статут по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ, вр. чл. 59, ал. 1 от ЗУБ. С подаването на тази молба чужденката е следвало да бъде регистрирана в ДАБ, съгласно чл. 61, ал. 2 от ЗУБ. Специален ред за регистрирането на чужденец, подал последваща молба за статут в ЗУБ не се съдържа. Предвид това, че систематичното място на посочената разпоредба е в глава шеста „Производство”, раздел първи „Общи правила”, съдът приема, че по предвидения в нея ред се регистрира всеки чужденец, подал молба за предоставяне на статут, в това число и последваща. Поради това и съгласно разпоредбата на чл. 68, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, следва да се приеме, че именно на 26.04.2011 г. е образувано последното ускорено производство по молбата на К. Л., като на посочената дата чужденката е следвало да бъде регистрирана, а не както незаконосъобразно е приел интервюиращият орган, въз основа на молбата от 06.12.2011 г. Специалният закон не предвижда възможност за административния орган за преценка дали и в кой момент да регистрира чужденеца, изрично предвиждайки предпоставките за образуване на ускорено производство и срокът за приключването му. Противното становище би довело до административен произвол и ограничаване правото на защита на лицата, предвид липсата на нормативно предвидена възможност в ЗУБ за обжалване на отказ за регистрация на подалия молба за статут чужденец, респ. отказ за образуване на ускорено производство. Видно е от доказателствата по делото, че в периода от 26.04.2011 г. до 06.12.2011 г. административният орган не е извършил процесуални действия по регистрацията на чужденеца въз основа на подадената от него молба. Всички изискуеми действия, предвидени в ЗУБ са изпълнени от интервюиращия орган след 06.12.2011 г.

Обжалваното решение е издадено от орган по смисъла на чл. 70 от ЗУБ - интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците, след проведено производство по чл. 68 от същия закон, като същото е издадено в тридневен срок от датата на регистрацията на чужденеца - 06.12.2011 г., но при съществено нарушение на процесуалните правила относно сроковете за регистрирането на чужденеца, съответно срокът на издаването му. Към датата на издаването на обжалваното решение са налице основания за образуване на производство по общия ред (чл. 70, ал. 2 от ЗУБ), което обосновава и липса на компетентност по време на интервюиращия орган да се произнесе.

Предвид изложеното, съдът приема, че в тридневния срок по чл. 70, ал. 1 от ЗУБ, изчислен считано от 26.04.2011 г., интервюиращият орган е следвало да вземе решение съобразно предоставената му от закона компетентност, което той не е направил. Крайният срок за постановяване на решение в ускореното производство от датата на

подаване на искането е изтекъл на 29.04.2011 г. (петък). На тази дата се е погасило и правомощието на интервюиращия орган да се произнесе по допустимостта и основателността по тази последваща молба за закрила, тъй като това правомощие е ограничено по време по силата на закона - след като в срока по чл. 70, ал. 1 от ЗУБ не е взето решение от интервюиращия орган, на основание чл. 70, ал. 2, вр. чл. 72, ал. 1, т. 2 от ЗУБ от ускорено производство, се преминава към производство по общия ред. Това преминаване настъпва по силата на посочената разпоредба на чл. 70, ал. 2 от ЗУБ, без да е необходим изричен акт на административен орган. Единствено условие за това е да е налице пропускане на срока по чл. 70, ал. 1 от ЗУБ за произнасяне с решение по чл. 70, ал. 1, т. 1 - 3 от ЗУБ - отрицателна предпоставка, която в случая е налице. По силата на чл. 70, ал. 2, вр. чл. 72, ал. 1, т. 2 от ЗУБ, след този срок компетентността на интервюиращия орган е погасена по време, същият няма право да се произнесе с решение по чл. 70, ал. 1, т. 1 - 3 от ЗУБ след този срок, именно поради липса на компетентност и тъй като вече е образувано производство по общия ред. Тези данни обуславят и компетентност на председателя на ДАБ да се произнесе по молбата за закрила на К. Л. от 26.04.2011 г., предвид предоставените му правомощия по чл. 72, ал. 1, т. 2 от ЗУБ в производство по общия ред да вземе решение по чл. 75, ал. 1, т. 1 - 3 от ЗУБ. Следователно интервюиращият орган е издал Решение № УП-183/08.12.2011 г. при липса на компетентност да постанови решение по чл. 70, ал. 1 от ЗУБ, което е основание по чл. 146, т. 1 от АПК за обявяването му за нищожно.

Предвид изложеното, съдът намира, че решение № УП-183/08.12.2011 г. на интервюиращ орган при ДАБ следва да бъде обявено за нищожно, а административната преписка, образувана по молбата на К. Л. от 26.04.2011 г. следва да бъде изпратена на компетентния административен орган - председателя на ДАБ за постановяване на решение в производство по общия ред.

Водим от горното и на осн. чл. 172, ал. 2, пр. 1 и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд - София град, I-во отделение, 18-ти състав,

РЕШИ:

ОБЯВЯВА по жалба на К. Л., гражданка на А., НИЩОЖНОСТТА на Решение № УП-183/08.12.2011 г. на Интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при МС.

ИЗПРАЩА преписката, образувана по молба на К. Л. рег. № 1893/26.04.2011 г. по описа на Държавната агенция за бежанците на компетентния административен орган - председателя на Държавната агенция за бежанците за разглеждане и произнасяне по посочената молба в производство по общия ред.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: